

۱۶/۰۴/۲۰۱۷

داکتر ع واحد حیدری

ما بین بزرگترین بمب غیر اتمی دنیا بر افغانستان عزیز و گل افشانی های کوفی پدارم آیا ارتباطی وجود دارد؟

سمنک در جوش ما کفچه زنیم
دیگران در خواب، ما دفچه زنیم

به تاریخ 14 ماه April سال 2017 قوای امریکایی بزرگ ترین بمب غیر اتمی را برای بار اول در افغانستان عزیز بی صاحب ما پرتاب نمود. این بمب GBU-43/B به وزن 9.797KG که ساحه تخریب کامل 5 KM را دارد، زنده جان را به شمول انسان، حیوان و هم نبات از بین میبرد و گرد آن تا ساحه 32KM توان اثرگذاری را دارا میباشد.

بمب های جدید امریکایی اکثراً رهبری شده اند و به بواسطه یورانیوم، U-236 ذروی گردیده اند که گرد آن باعث امراض عاجل و غیر عاجل می گردد. بعد از تخریب کلی آن در ساحه 5 کیلومترکه گرد و غبار آن تاثیرات صحی جدی را باعث میگردد. اولاً تاثیر آن بعد از رسیدن به مجرای تنفسی از راه گلو و بینی باعث اعراض تنفسی، درد گلو، درد عضلات گردن و تمام بدن، درد کلیه، سر گیچی، اختلال حافظه می شود و اعراض بعدی آن کشنده تر اند و از آن جمله امراض سرطانی و مادرزادی میتوان نام برد.

U-236 تا 4.5 میلیارد سال در خاک، اب و هوا باقی می ماند. در این جا باید خاطر نشان ساخت تمام سلاح امریکایی از کارتوس ماشنیدار تا بمب و راکت همه ان ذروی استند.

Professor Niloufer Bhagwat at international criminal tribune for Afghanistan in Tokyo.
در سال 2003 در تحقیق خود بنام زهر یا Poison می نگارد که UMRC از 1000 ادرار در افغانستان در شش منطقه چهار در ننگرها و دو در کابل مقدار مواد ذروی در ادرار بین 2000-400 از نورمال افزایش دیده شده. این ارقام با ارقامی که از جنگ عراق بدست آمده موازی می باشند و امراض مادر زادی ان از جمله اطفال بدون چشم و عاری از اعضایی وجود از 11/10000 تا 116/10000 بین سال های 2001-2003 افزایش یافته است. این تاثیرات سلاح ذروی بالای DNA انسان، حیوان و نبات و محیط زیست ما غیر قابل جبران می باشد.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

اشغال گران پوز خود را در خاک خواهند یافت و بالاخره مثل برادران موی طلائی های دیگر خود چون اسکندر، انگلیس، و روس این وطن را ترک خواهند نمود، ولی افغان است که در این خاک زیست خواهند کرد و چه بی کس است که پناهی بجز پروردگار ندارد.

در چهل سال اخیر وحشیان سرخ و سیاه و سپید این ملت را به دو و یا چار هزار افغانی معاش از سفارت خانه ها به این و آن فروختند، برادران، پدران، مادران، اولاد و حتی عزت و ناموس خود را سودا نمودند.

قتل مردم مظلوم و بچاره بنام های مختلف که مسلمان اند و ضد انقلاب، ملیون ها افغان شهید و ملیون های دیگر معیوب و بقیه هم مهاجر گردیدند. شهر ها تخریب و همه دار و ندار ملت بر باد گردید ولی هنوز دسته دستوری و فروخته شده همانند که بودند و این ها حزب ها دارند صدا دارند و تا هنوز شهید اصول دیالکتک اند که آنرا نمیدانند.

یک زمانی به گناه نماز گزاریدن و قرآن خواندن و راندن کلمه توحید بر زبان، مردم را به شهادت رساندند و قرانهای عظیم شان را از زندان ها جمع میکردند و بخاطر توهین به مقدسات با ریشخند میگفتند " حال ما بسم الله هم بگویم..."، ولی امروز در خدمت بااریدگر خود ایستاده و در کنج مسجد جا کرده و خود را اخوند زاده صاحب، مولانا زاده صاحب، و داعش زاده صاحب معرفی میکنند و از نام پاک رسول خدا و قرآن حکایت ها دارند و بعد از پنجاه دو سال جرم، جنایت، خیانت، کفر و وطنفروشی چیزی دیگر به جامعه تقدیم نتوانستند ولی هنوز هم بحث داغ شان پایان نیافته و ادامه دارد.

چه فزانه های وطن را زنده بگور کردند و هنوز هم اصرار دارند که ما مفکوره اقتصادی داشتیم نه سیاسی. (هم دا کوم هم دا....). لعنت پروردگار باد منافقین را.

چهل سال است که وطن و مردم ما در خون و آتش می سوزند، امروز بقایای ان افکار به اصطلاح خود شان علاقمندان اقتصاد مارکسیستی فتنه دیگر را در وطن روشن کرده اند و آن همان پلان های سیاه و سرخ است بنام پدram و یون تفرقه زبان را پیش انداخته اند تا با آلودگی آب، با داران شان ماهی بیگرد و با ارزشی شاید چند تومان و کلدان نا چیز، این وطن را ویران کنند. چه اسان توجه مردم را بسوی خط دیورند کشیدند تا ما بجان همدیگر بیفتیم و متوجه آمد فاجعه دیگر یا بمب اغیار نشویم، آنهم بمبی که تا هنوز در جهان از موده نشده بود.

در این لحظاتی که وطن در زیر آتش اغیار است، اتحاد و اتفاق بر مردم وطن فرض است. دیگر به چای خوردن و صابون زدن سرک ها از دشمن خلاصی نداریم. پس وقت آن رسیده تا با یک صدا و با اتحاد پهلوی همدیگر باید ایستاد، تاصدای مردم افغانستان را بگوش جهان رسانید که این همه ظلم و مبدل ساختن وطن ما به یک تیتر جنگی و تجربوی دیگر قابل تحمل نیست. همه میدانند که داعش کی است چیزی که عیان است چه حاجت به بیان است. اگر قرار بر این باشد که اخطار کوریا شمالی را باید مردم افغانستان برای 4.5 میلیارد سال دیگر متحمل شوند، این خلاف همه حقوق انسانی و بشری است. برای ملت افغان وقت آن رسیده که تحت لوای وحدت خود را برای مقاومت آماده سازند.

امروز اگر ما در غرب به عوض و اندازه داکتر و انجنیر قانون دان و کیل مدافع هم میداشتم از خاک افغانستان برای میدان بمب های تجربوی و سیاسی کسی استفاده نمی کرد.

اگر امروز از نسل ما ساخته نآید که دست به تدبیری ز نیم، بیائید نسل آینده را به خوندان علم تشویق کنیم تا باشد که نسل آینده صدای این ملت مظلوم را به جهانیان، به جامعه ملل متحد و به محکمه بین الملل برسانند.

در اخیر از موقف، ایستادگی و احتجاج محترم حامد کرزی اظهار ممنونیت دارم، باز هم زنده باشد اولاد میروس نیکه.

ایوای که صدای ملت مظلوم ما تا عرش عظیم رسیده ولی ما خود آنرا نشنیده ایم. والسلام

References

. ABC new Sydney Australia 14/4/17

.New York Times 2004 Poison professor Niloufer Bhagwat

د پانو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

د پانډو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلېکنې د لېکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په ځیر و لولئ